

[Poulsgaard]

Så er jeg blevet bebrejdet, at jeg fortæller lidt om middage og den slags ting. Jeg har forstået folkestyret sådan, at det, folkestyret foretager, foretager man i fuld offentlighed. Jeg har ikke sagt, at jeg er en engel; jeg har ikke sagt, at jeg ikke deltager i det dér, og at jeg ikke tager imod de tilbud, jeg får – selvfølgelig gør jeg det – men der er nogle, der hykler en kolossal interesse for det nordiske samarbejde og bruger de store ord om, hvor vigtigt det nordiske samarbejde er. Jamen vi ved jo, at der er en masse udvalg, der er ude at rejse i den uge, hvor vi holder Nordisk Råd. Der er altså nogle medlemmer af Nordisk Råd, der prioriterer anderledes; de tager hellere til mere eksotiske steder, end de tager til Stockholm. Så ved jeg ikke, hvem det er, der hykler. Men hvis det skal være hykleri at sige, at Nordisk Råd for en stor del består af selskabelige sammenkomster, så må I gerne kalde mig en hykler, men så er det jer, der er løgnere, og ikke mig!

Anker Jørgensen (S):

Nu, hvor debatten er ved at være afsluttet, vil jeg kun gøre nogle få bemærkninger, og det er i anledning af de synspunkter, der er ført frem, og som ikke mindst hr. Engell har gjort sig til talsmand for, nemlig at de nordiske lande ikke kan få nogen indflydelse på den europæiske udvikling, hvis de ikke er medlem af EF, for enten er man medlem, eller også er man ikke.

Nej, det er en alt for enøjet måde at sige tingene på, og den er absolut, for at sige det pænt, ikke venlig over for de nordiske lande. Den bliver i virkeligheden også meningsløs, når man i øvrigt deltager i det nordiske arbejde, for det gør man selvfølgelig for at fremme samarbejdet i Norden, men man gør det også, fordi man ønsker, at de synspunkter og holdninger, man har, kan få betydning andre steder, f.eks. i EF. Derfor mener jeg, at vi skal være meget mere positive over for de nordiske lande, end hr. Engell har givet udtryk for.

Hr. Engell sagde også, at man ikke kan sidde på begge sider af det samme bord. Nej, det indrømmer jeg, det er jo lidt svært. Men til gengæld er jeg glad for, at både hr. Engell og ministeren siger, at vi skal være brobyggere. Ministeren var på flere områder lidt mere diplomatisk i sin måde at udtrykke det på, og det synes jeg i hvert fald var godt.

Men når man er brobygger, kommer man på en eller anden måde til at deltage med en vis interesse og sympati for de synspunkter, der skal drøftes og tages stilling til i EF, og som også skal drøftes og tages stilling til i Norden. Derved er der altså andre muligheder end det, der blev sagt: enten er man medlem, eller også er man ikke. Der er den, som ligger i, at der er to organisationer, hvoraf den ene hedder Nordisk Råd, som vi er medlem af, og som vi derfor har både ansvar og pligter over for. Men vi er også medlem af EF. Jeg indrømmer, at EF tonser mere, er mere tungtvejende, men det ændrer ikke ved, at vi også må være med til sammen med de nordiske lande at varetage deres interesser i forhold til de europæiske lande. Det er blot dette, som det er meget afgørende for mig at få sagt her ved afslutningen af debatten.

Engell (KF):

Til hr. Anker Jørgensen vil jeg gerne sige, at selvfølgelig har de andre nordiske lande indflydelse på den europæiske udvikling. De er ligesom vi også europæiske lande og er dermed med i den almindelige europæiske debat, der udfolder sig.

Jeg har selv den opfattelse – og det er også den konservative opfattelse – at vi ikke ønsker et delt Europa, hverken mellem Øst og Vest eller mellem de vestlige lande, og derfor så vi meget gerne, at den proces, som er i gang i de andre nordiske lande, som slutmål førte frem til, at vi alle kunne være medlemmer af den samme samarbejdsorganisation, nemlig EF. Men det er, som jeg var inde på i mit tidligere indlæg, en beslutning, som de pågældende lande kun kan træffe for sig selv; det er en debat, de må føre i deres lande. Og når det nu er sådan, at vi har hver vort tilhørsforhold til forskellige samarbejdsorganisationer, må vi fastslå, at Danmarks opgave i denne sammenhæng, som både jeg og mange andre har givet udtryk for, er at være brobyggere, det vil sige at give de andre nordiske lande information og drøfte en lang række fælles initiativer – som vi gør i den nordiske sammenhæng – som Danmark så som EF-medlemsland kan bringe ind i det europæiske samarbejde inden for EF.

Men det, jeg lagde vægt på at understrege, er for det første, at vi ikke finder det hensigtsmæssigt, at man forsøger at bygge en parallelorganisation op, at man forsøger at bruge det nordiske